

STILSTAAN BIJ DE FOTO VAN ZOON LÉON

Léon Wesly woont als driejarig jongetje met vader Emile, moeder Fränzi en zusje Leonie op nummer 49 in de Koning Clovisstraat wanneer in 1942 in Maastricht een begin wordt gemaakt met de systematische arrestatie van Joden. Het verzet besluit om Léon en Leonie elk op een ander adres te laten onderduiken. Ouders Emile en Fränzi Wesly kunnen in Treebeek onderduiken. Omdat de onderduikfamilie van Léon hem ernstig verwaarloost, wordt hij naar het gezin Schmidt in Voerendaal gebracht. Daar ziet hij Leonie weer. Tegen vreemden wordt gezegd dat de ouders van deze kinderen zijn omgekomen tijdens het bombardement van Rotterdam.

VERRAAD

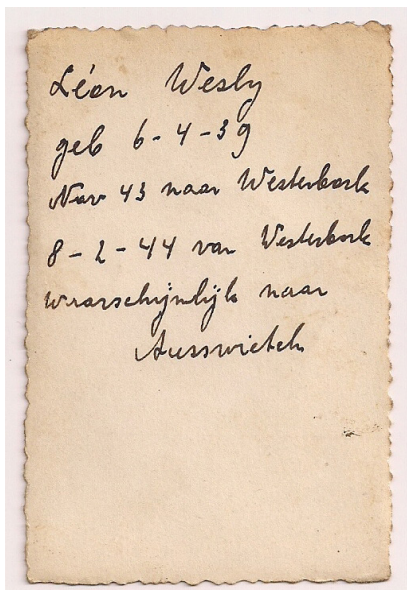
De hereniging van Léon en Leonie is van korte duur. Kennissen van de vorige onderduikfamilie hebben Léon verraden. In november 1943 doet de Sicherheitspolizei een inval. Léon wordt meegenomen en vervolgens naar Westerbork gedeporteerd. Daar verblijft hij vier maanden in het zogenoemde weeshuis. 'Schwach und ohne Beruf' staat bij zijn naam vermeld als de vierjarige Léon op 8 februari 1944 op transport wordt gezet naar Auschwitz. Hij is mogelijk op 11 februari gestorven tijdens de reis. Of hij is meteen na aankomst in Auschwitz vermoord. Emile, Fränzi en Leonie overleven de oorlog. Het echtpaar Wesly krijgt nog drie kinderen: Benoit, Augusta-Tova en Jenny. Léon blijft een belangrijk onderdeel van het gezin. Vader Emile Wesly blijft iedere avond voor het slapengaan even staan bij de foto's van Léon, en bij die van zijn eveneens vermoorde zus en moeder. Alle foto's hebben een prominente plaats in huize Wesly.

Léon Wesly op 3-jarige leeftijd
(Collectie J. Wesly)

Léon Wesly op 4-jarige leeftijd in kamp Westerbork. Gefotografeerd op 8 februari 1944 door Rode Kruis-verpleegster.
(Collectie J. Wesly)

Achterkant foto uit kamp Westerbork.
(Collectie J. Wesly)